

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108219616
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8108219616.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba, v právnej veci žalobcov: 1/ JUDr. K. N., nar. XX.X.XXXX, bývajúci vo N. N., A. K. X, 2/ Z. N., rod. F., nar. X.X.XXXX, bývajúca vo N. N., A. K. X, obaja zastúpení JUDr. Františkom Komkom, advokátom AK v Prešove, Hlavná 27, proti žalovanému: Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bývajúci v S., Z. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Generali Poist'ovňa, a. s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpený JUDr. Pavlom Horovčákom, advokátom AK v Košiciach, Hroncova 3, o náhradu škody, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 12C/136/2008-246 zo dňa 24.2.2014, jednomyselne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t. j. vo výroku o plnení žalovaného tak, že:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na bolestnom 9.225,30 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 25.2.2014 do zaplatenia, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.766,90 eur od 28.8.2008 do 24.2.2014 všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v prevyšujúcej časti návrh na náhradu bolestného zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na sťažení spoločenského uplatnenia sumu 4.170,75 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 28.8.2008 do zaplatenia s tým, že ohľadne sumy 1,68 eur návrh zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na bolestnom 8.193,90 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 25.2.2014 do zaplatenia, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.755,90 eur od 28.8.2008 do 24.2.2014 všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prevyšujúcej časti návrh na náhradu bolestného zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na sťažení spoločenského uplatnenia sumu 10.209,- eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne 25.2.2014 do zaplatenia, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.905,75 eur od 28.8.2008 do 24.2.2014 všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým je žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu vecnej škody v sume 187,59 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 28.8.2008 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým je žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni náhradu vecnej škody v sume 290,45 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 28.8.2008 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

R u š í rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku ohľadne 50 % zvýšenia náhrady za sťažení spoločenského uplatnenia a nákladov liečenia u oboch žalobcov a v tomto rozsahu mu vec vracia na ďalšie konanie

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v 1. rade z titulu bolestného sumu 13.847,40 eur s 8,5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.772,89 eur za obdobie od 28.8.2008 do 24.2.2014 a zo sumy 9.231,60 eur od 25.2.2014 do zaplataenia, z titulu trvalých následkov sumu 6.258,64 eur s 8,5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.172,43 eur za obdobie od 28.8.2008 do zaplataenia, a z titulu vecnej škody a nákladov liečenia sumu 411,51 eur s 8,5%-ným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 28.8.2008 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žalovaného zavial zaplatiť žalobkyni v 2. rade z titulu bolestného sumu 12.290,85 eur s 8,5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.759,15 eur za obdobie od 28.8.2008 do 24.2.2014 a zo sumy 8.193,90 eur od 25.2.2014 do zaplataenia, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 15.313,50 eur s 8,5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.908,94 eur za obdobie od 28.8.2008 do 24.2.2014 a zo sumy 10.209,- eur za obdobie od 25.2.2014 do zaplataenia, z titulu vecnej škody a nákladov liečenia sumu 551,- eur s 8,5%-ným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 28.8.2008 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol s tým, že o trovách konania a trovách štátu rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch tohto rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalobcovia sa podaným návrhom domáhali náhrady škody z titulu, že žalovaný im spôsobil škodu na zdraví tým, že dňa 29.11.2006 v čase o 14.00 hod. v obci Kanaš pri prejazde pravotočivej zákruty v dôsledku rýchlej jazdy nezvládol vedenie vozidla, prešiel do protismeru, kde pri ľavom okraji cesty prednou ľavou časťou vozidla zrazil chodcov - žalobcov v 1. a 2. rade. Obaja poškodení utrpeli značné zranenia a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/70/2007 zo dňa 30.8.2007 bol žalovaný uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví a neposkytnutia pomoci podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, § 178 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 rokov a k trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 rokov. Žalobcovia, ako poškodení, boli v súlade s § 228 ods. 1 Trestného poriadku so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie. Žalobca v 1. rade si uplatnil náhradu za bolesť vo výške 396.438,30 Sk (13.159,34 eur), náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 188.548,05 Sk (6.258,65 eur), vecnú škodu spočívajúcu v poškodení ošatenia vo výške 5.650,- Sk (187,55 eur) a náklady liečenia vo výške 6.496,50 Sk (215,64 eur). Žalobkyňa v 2. rade si uplatnila náhradu škody z titulu bolestného vo výške 215.061,30 Sk (7.138,73 eur), z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 357.397,05 Sk (11.863,41 eur), náhradu škody spočívajúcu v poškodení ošatenia vo výške 8.750,- Sk (290,45 eur) a náhradu škody z titulu nákladov liečenia vo výške 7.112,- Sk (236,08 eur). Po vyhotovení znaleckého posudku JUDr. S. N. alobcovia upravili žalobný návrh tak, že žalobca v 1. rade žiadal náhradu škody z titulu bolestného v sume 13.847,40 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 9.231,60 eur za obdobie od 8.8.2008 do zaplataenia, z titulu trvalých následkov sumu 6.258,64 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.172,43 eur za obdobie od 8.8.2008 do zaplataenia a z titulu vecnej škody a nákladov liečenia sumu 411,51 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 8.8.2008 do zaplataenia. Žalobkyňa v 2. rade žiadala priznať náhradu škody z titulu bolestného v sume 12.290,85 eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.193,90 eur za obdobie od 8.8.2008 do zaplataenia, z titulu trvalých následkov sumu 15.313,50 eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 10.209,- eur za obdobie od 8.8.2008 do zaplataenia a z titulu vecnej škody a nákladov liečenia v sume 551,- eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne za obdobie od 8.8.2008 do zaplataenia.

Súd pripustil túto zmenu návrhu na pojednávaní dňa 24.2.2014.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobcovia išli ako chodci dňa 29.11.2006 po ľavom okraji cesty v obci E., v smere na N. N. s tým, že žalovaný, ktorý v rovnakom smere viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda 105L, evidenčné číslo PO 971 AR, pri prejazde pravotočivej zákruty v dôsledku rýchlej jazdy nezvládol vedenie vozidla, prešiel do protismeru a prednou ľavou časťou vozidla zrazil oboch žalobcov idúcich za sebou, pričom obaja žalobcovia utrpeli zranenia. Žalobca v 1. rade utrpel pomliaždenie a odreninu temenno-záhlavovej časti hlavy, pomliaždenie a odreninu tváre, zlomeninu 9. až 10. rebra vľavo, úrazové prasknutie sleziny, zlomeninu vonkajšej časti ľavej krížovej časti, zlomeninu oboch ramienok v ľavej lonovej kosti, otvorenú zlomeninu oboch kostí

ľavého predkolenia, pomliaždenie hornej časti pravého predkolenia a úrazový šok z vykrvácania 2. až 3. stupňa. Žalobkyňa v 2. rade utrpela pomliaždenie tváre, zlomeninu ľavej kľúčnej kosti s posunom úlomkov, úrazové prasknutie sleziny, otvorenú zlomeninu oboch kostí pravého predkolenia, zlomeniny zubov 11 a 21 a úrazový šok z vykrvácania 2. až 3. stupňa.

Žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/70/2007 zo dňa 30.8.2007 uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví a neposkytnutia pomoci podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a), § 178 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu troch rokov, k trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 rokov a žalobcovia boli ako poškodení podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie.

Žalobcovia boli liečení a hospitalizovaní v NsP S. na oddelení traumatológie. Žalobca od 29.11.2006 do 6.2.2007 a žalovaná od 29.11.2006 do 14.2.2007. Pôvodne si žalobcovia uplatňovali nároky na základe lekárskeho posudku MUDr. A. C.. U žalobcu bolo bolestné ohodnotenú na 765 bodov pri hodnote bodu 345,48 Sk, základná výška v sume 264.292,20 Sk spolu s 50 % zvýšením vo výške 396.438,30 Sk a sťaženie spoločenského uplatnenia v základnej výške 125.698,70 Sk pri 50 % zvýšení 188.548,05 Sk. Taktiež si uplatnil náhradu vecnej škody, spočívajúcej v poškodení ošatenia vo výške 5.650,- Sk, pričom túto preukázal čestným vyhlásením a náklady na zakúpenie liekov od vzniku úrazu po podanie žaloby na zakúpenie opornej palice vo výške 6.496,50 Sk. Žalobkyňa si pôvodne uplatnila náhradu bolestného na základe lekárskeho posudku MUDr. A. C. v počte 415 bodov v základnej výške 143.374,20 Sk na základe 50% zvýšenia vo výške 215.061,30 Sk a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v počte bodov 635 v základnej výške 238.264,70 Sk s 50% zvýšením v sume 357.397,05 Sk. Taktiež si uplatnila náhradu škody na ošatení vo výške 8.750,- Sk, ktorú preukázala predložením čestného vyhlásenia a náklady na liečenie za zakúpenie liekov od vzniku úrazu do podania žaloby vo výške 3.612,- Sk a opravu chrupu vo výške 3.500,- Sk.

Vzhľadom na námietku vedľajšieho účastníka ohľadom bodového ohodnotenia bol vyhotovený znalecký posudok znalcom MUDr. S. N.. 076A/2013 u žalobcu na bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom hodnotu bolestného určil na 805 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 335 bodov a znaleckým posudkom 076B/2013 hodnotil bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne, pričom u nej stanovil bodové ohodnotenie bolestného na 715 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 820 bodov. Znalec v posudku vo vzťahu k liečeniu žalobcu uviedol, že liečenie otvorenej zlomeniny oboch kostí predkolenia, komplikované zápalom hlbokého žilového systému trvalo 18 mesiacov. Liečba prebiehala štandardne, aj keď u žalobcu sa vyskytli komplikácie v zmysle pourazového upchatia a zápalu žíl ľavého predkolenia. Znalec stanovil dátum ustálenia zdravotného stavu žalobcu na február 2007 a vo vzťahu k sťaženiu spoločenského uplatnenia august 2007. Ďalej znalec uviedol, že vzhľadom na poranenia predkolenia, ktoré utrpel žalobca v 1. rade trpel bolesťou veľmi silnou cca 3 až 4 hodiny, neskôr silnou bolesťou asi 12 hodín a stredne silnou bolesťou asi 2 týždne. Slabá bolesť u žalobcu pretrvávala niekoľko mesiacov. U zlomeniny krížovej kosti, lonovej kosti a zlomeniny rebier to bolo podobné. Slabá bolesť pretrvávala u žalobcu asi mesiac. Slabá bolesť brucha pri poranení sleziny a pomliaždení trvala asi týždeň. Žalobca bol v tom čase odkázaný na pomoc druhej osoby a asi 2 mesiace vyžadoval pomoc pri obsluhu a starostlivosti o hygienu, asi 2 mesiace vyžadoval pomoc pri chôdzi. Úraz u žalobcu zanechal trvalé následky, a to mierne obmedzenie hybnosti ľavého kolena, poruchy krvného a lymfatického obehu ľavého predkolenia a pourazové a pooperačné jazvy ľavého predkolenia. Znalec konštatoval, že žalobca môže byť obmedzený v činnostiach vyžadujúcich dlhšiu chôdzu a státie. Znalec doplnil ohodnotenie bolestného o chýbajúce položky - zlomeninu lonových kostí, pomliaždenie hlavy, pomliaždenie tváre, pomliaždenie pravého predkolenia, pri liečbe aplikácie kožného štetpu. Bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo rovnaké ako v pôvodnom posudku.

U žalobkyne doba liečenia do ustálenia zdravotného stavu, vzhľadom na zlomeniny oboch kostí predkolenia, sa pohybovala od 6 do 8 mesiacov. Vzhľadom na komplikovanú osteomyelitídu, porucha bunkovej imunity po odstránení sleziny a zápal hlbokého žilového systému mohla trvať až 4,5 roka, čo v tomto prípade je podložené i zdravotnou dokumentáciou. U žalobkyne sa vyskytli komplikácie v zmysle osteomyelitydy, pourazového upchatia a zápalu povrchových žíl pravého predkolenia a poruchy bunkovej imunity po odstránení sleziny. Liečba všetkých poranení žalobkyne je ukončená, a z tohto hľadiska jej zdravotný stav je ustálený. Znalec konštatoval, že pri otvorenej zlomenine oboch kostí

pravého predkolenia môže kedykoľvek prepuknúť infekcia, ktorá sa prejaví vytvorením chronickej píšťaly a vytekaním hnisu. Je to proces, ktorý môže trvať celý život. Prognóza vývoja je neistá. Chronicky imunodeficitný stav je následkom odstránenia sleziny a môže sa celý život prejavovať častejšími zápalmi dýchacích ciest, herpesmi. Prognóza vývoja je neistá, ale priamo život neohrozuje. Doba ustálenia zdravotného stavu pre stanovenie hodnoty bolestného je rovnaká ako u žalobcu a pri sťažení spoločenského uplatnenia je od júla 2007. Trvanie bolesti a jej intenzita bola pri otvorenej trieštivej zlomenine predkolenia u žalobkyne podobná ako u žalobcu. Pri zlomenine kľúčnej kosti bola bolesť silná 3 až 4 hodiny, neskôr v dôsledku jej tlmenia liekmi a operačným znehybnením bolesť silná asi 12 hodín, stredne silná bolesť asi 2 týždne, slabá bolesť niekoľko mesiacov. Pri bolestiach brucha pri poranení sleziny a pomliaždenia bola slabá bolesť asi týždeň. Žalobkyňa bola odkázaná na pomoc druhej osoby asi 2 mesiace, pomoc vyžadovala pri obsluhu, starostlivosti o hygienu a pri chôdzi. Úraz u žalobkyne zanechal trvalé následky, a to mierne obmedzenie hybnosti pravého kolena, poruchy krvného a lymfatického obehu pravého predkolenia, poúrazové a pooperačné jazvy pravého predkolenia, obrnu pravého lýtkového nervu, poruchu bunkovej imunity a jazvu na prednej ploche brucha. Znalec konštatoval, že žalobkyňa môže byť obmedzená v činnostiach vyžadujúcich si dlhšiu chôdzu a státie a v dôsledku poruchy bunkovej imunity môže trpieť častejšími zápalmi horných dýchacích ciest. Znalec doplnil pôvodný lekársky posudok o chýbajúce položky - pomliaždenie tváre, pri liečbe aplikácia kožného štepu a odstránenie osteosyntetického materiálu z kľúčnej kosti, roztrhnutie sleziny i operácia predkolenia ako bolestivá liečba a zvýšil hodnotenie pri zlomenine predkolenia vzhľadom na infekčnú komplikáciu. Pri hodnotení bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia namietal, že brušný lis nie je poškodený a nebola hodnotená obrna lýtkového nervu. Žalobcovia vo svojich výpovediach tvrdili, že po utrpených zraneniach sa ich uplatnenie v rámci doterajšieho života sťažilo. Hoci boli už obaja dôchodcovia, boli aktívni, chodili na turistiku, pracovali v záhrade, pomáhali v starostlivosti o vnúchatá, zúčastňovali sa náboženských pútí a podobne. V súčasnosti sú všetky tieto aktivity značne obmedzené. Žalobkyňa chodí s pomocou barly a v dôsledku odstránenia sleziny má problémy s imunitou. Úraz jej teda podstatným spôsobom zasiahol do spôsobu jej života. Podobne žalobca vzhľadom na problémy s chôdzou obmedzil svoje aktivity. Pokiaľ ide o náhradu vecnej škody, žalobcovia túto preukázali čestným vyhlásením.

Ďalej súd vec právne hodnotil podľa § 427 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 a § 444 Občianskeho zákonníka, ďalej podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, ďalej § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 2, 5, § 9 ods. 5 písm. b) a c) uvedeného zákona.

V predmetnom konaní mal súd za preukázané, že žalovaný zodpovedá za škodu na zdraví, ktorá vznikla žalobcom po tom, čo do nich narazil motorovým vozidlom z dôvodu neprimeranej rýchlosti. Žalovaný je zodpovedný ako prevádzateľ a vodič motorového vozidla. Táto zodpovednosť bola konštatovaná aj v trestnom rozsudku sp. zn. 32T/70/2007. Žalovaný zodpovedá žalobcom za vzniknutú škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 427 Občianskeho zákonníka. V konaní boli preukázané všetky podmienky zodpovednosti za škodu žalovaného. Dopustil sa protiprávneho konania, keď prekročil povolenú rýchlosť a prešiel do protismeru a týmto konaním spôsobil škodu na zdraví žalobcom, pričom vznik škody je v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobcovia si uplatnili náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa pôvodných lekárskeho posudkov s tým, že hodnotu jedného bodu vypočítali podľa Opatrenia ministerstva zdravotníctva č. 11551/2006 - SL zo dňa 19.4.2006, kedy hodnota jedného bodu bola 345,48 Sk. Súd mal za to, že žalobcami uplatnená hodnota jedného bodu je v súlade so zákonom s tým, že priznal tiež zvýšenie bodového ohodnotenia u žalobcov o 50% z dôvodu ich zranení, ktoré si vyžiadali bolestivý spôsob liečenia a liečenia dlhodobého, u žalobkyne s pretrvávajúcimi komplikáciami, ktoré trvali viac ako 4 roky od úrazu. Ďalej súd prihliadol na to, že obaja žalobcovia boli nútení podstúpiť operačné zákroky. Pokiaľ ide o ostatné nároky, tieto vyplývali z listinných dôkazov predložených žalobcami. Vzhľadom na preukázanú zodpovednosť žalovaného a nároky žalobcov súd žalobe čo do istiny v celom rozsahu vyhovel.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania tento posúdil podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania so splnením peňažného dlhu. Súd priznal žalobcom náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia zo sumy, ktorú žiadali po úprave žalobného návrhu, pričom úrok z omeškania priznal z pôvodného základného bodového ohodnotenia, tak za bolestné ako aj sťaženie spoločenského uplatnenia, a to od 28.8.2008, teda odo dňa, ktorý nasledoval po dni, kedy bola žalovanému doručená žaloba. V tom čase už o podaní žaloby mal vedomosť aj vedľajší účastník. Úroky z omeškania v tejto výške súd žalobcom priznal do 25.2.2014. Od tohto dátumu súd priznal úrok z omeškania z upravenej sumy podľa znaleckého posudku vyhotoveného v tomto konaní, keďže dňa 24.2.2014 sa žalovaný dozvedel o úprave žalobného návrhu.

V prevyšujúcej časti návrh, čo do uplatnených úrokov z omeškania, súd ako nedôvodný zamietol. Žalovaný sa totiž nemohol dostať do omeškania s vyššou upravenou sumou už od podania žaloby. Do omeškania sa mohol dostať až od doby, kedy sa o povinnosti zaplatiť túto sumu dozvedel, teda odo dňa vyhlásenia rozsudku. S pôvodne uplatnenou sumou sa však do omeškania dostal deň po doručení žaloby.

Rozhodnutie o trovách súd odôvodnil ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného a z jeho obsahu vyplýva, že napadol tú časť rozsudku, ktorým bolo návrhu žalobcov vyhovené. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vedľajší účastník na strane žalovaného mal za to, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je správny, pričom postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu. Namietal samotné odôvodnenie rozsudku najmä právne posúdenie uplatnených nárokov žalobcami na bolestné, na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, nákladov liečenia a vecnú škodu. Poukázal na to, že písomnými podaniami zo dňa 4.2.2014, podanými na súde prvého stupňa dňa 5.2.2014, obaja žalobcovia požiadali súd prvého stupňa o súhlas so zmenou ich žalobných návrhov. Súd pripustil zmenu žaloby, keďže výsledky doterajšieho dokazovania môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe a pripustením zmeny žalobného návrhu nebude na konanie vecne príslušný iný súd, pričom predmetné uznesenie o pripustení zmien žalobných návrhov zo dňa 24.2. bolo vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného doručené 31.3.2014 a to spolu s napadnutým rozsudkom. Vedľajší účastník na strane žalovaného bol toho názoru, že súd prvého stupňa vážne procesne pochybil, keď na pojednávaní dňa 24.2.2014 rozhodol rozsudkom o zmenenom návrhu, pričom samotné uznesenie o pripustení zmeny návrhu nadobudlo právoplatnosť najskôr 31.3.2014. Takýto nesprávny postup súdu prvého stupňa vážnym spôsobom porušuje základné práva vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na súdnu ochranu a je v rozpore so základnými zásadami občianskeho súdneho konania. Je pravdou, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného boli dňa 14.2.2014 doručené návrhy obidvoch žalobcov na zmenu petitu, to však nič nemení na predchádzajúcich výhradách procesnému postupu súdu prvého stupňa, keďže v tom čase ešte neexistovalo stanovisko súdu prvého stupňa, či zmenu pripustí alebo nepripustí, a ak zmenu pripustí, tak v akom rozsahu, či úplne alebo čiastočne. Na podporu svojho stanoviska vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/2175/2005 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/51/2009. Vedľajší účastník ďalej poukázal na to, že na pojednávaní dňa 24.2.2014 nebol prítomný, predložil písomné vyjadrenia a žiadosť o ospravedlnenie s tým, že navrhoval v rámci doplnenia dokazovania predvolať a vypočuť znalca MUDr. S. N., avšak súd tejto žiadosti bez odôvodnenia nevyhovel. Taktiež vedľajší účastník požiadal súd o zaslanie kópie zápisnice z predmetného pojednávania, aby mohol zaujať záverečné písomné stanovisko a navrhnúť prípadné ďalšie dôkazy v závislosti od návrhov zo strany žalobcov, prípadne zo strany žalovaného, avšak súd prvého stupňa tejto žiadosti bez odôvodnenia nevyhovel a doteraz kópiu predmetnej zápisnice nedoručil. Súdu bolo oznámené, že dňom 1.1.2014 došlo k zmene obchodného mena vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na Generali poisťovňa a. s., Lámačská cesta 3/A Bratislava, avšak súd prvého stupňa na toto oznámenie akoby pozabudol a v úvodnej časti predmetného rozsudku, ako aj uznesenia o pripustení zmeny petitu označuje vedľajšieho účastníka jeho pôvodným obchodným menom. Ďalšie námietky sa týkali znaleckého posudku znalca MUDr. N., keďže k predloženým znaleckým posudkom neboli z jeho strany predložené žiadne lekárske správy týkajúce sa poškodených. Znalec sa v posudkoch odvoláva na konzultácie s inými odborníkmi, ale k posudkom nie sú priložené žiadne správy o vyšetreniach, ani iné doklady o lekárskejších konzultáciách a o záveroch z nich vyplývajúcich. Nie sú priložené spomínané prijímacie a prepúšťacie správy nemocníc, ani konkrétne lekárske správy z obdobia liečenia. Tieto nedostatky by bolo možné odstrániť aspoň čiastočne výsluchom znalca, avšak za tejto situácie je pre vedľajšieho účastníka na strane žalovaného

extrémne komplikované a takmer nemožné preveriť nálezy a závery znaleckého posudku. Bol toho názoru, že takto nedbalo a nedokonalosť spracované znalecké posudky by bez ďalšieho nemal v tejto podobe súd akceptovať. Ďalej vedľajší účastník nesúhlasil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v tom smere, že sa snaží vyhnúť plneniu, resp. toto oddialiť. Súd prvého stupňa priznal žalobcom vecnú škodu a náklady liečenia s tým, že vychádzal z ich čestných vyhlásení, avšak vedľajší účastník takéto rozhodnutie v tomto smere považuje za nesprávne, nezákonné a neopodstatnené. Nesúhlasil so zvýšením bodového ohodnotenia o 50 %, taktiež s terminologickou nesprávnosťou vo výroku rozsudku, keď sa uvádza titul trvalé následky, keďže správny termín je sťaženie spoločenského uplatnenia.

Žalobcovia navrhli potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa. Nesúhlasili s výhradami vedľajšieho účastníka s tým, že postoj a správanie nesvedčí o jeho snahe zákonným spôsobom odškodniť jednotlivé nároky poškodených, ktoré mu vyplývajú priamo zo zákona o povinnom zmluvnom poistení. Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa náhrady vecnej škody, poukázali v tejto súvislosti na ust. § 136 Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolačný súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné len čiastočne.

Odvolačný súd na základe preskúmania spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného na náhradu škody a ktorú právne posúdil v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka a § 427 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť žalovaného je daná jednak na základe zavinenia, ale aj na základe objektívnej zodpovednosti ako prevádzkovateľa motorového vozidla. Pokiaľ ide o jednotlivé nároky, súd prvého stupňa správne zistil výšku škody, ktorá súvisela s odškodnením bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a to pokiaľ ide o základné bodové ohodnotenie. V tomto smere odvolací súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca MUDr. N., ktorý na odvolacom pojednávaní uviedol, že už v trestnom konaní vedenom proti žalovanému vypracúval znalecký posudok z hľadiska rozsahu poranení oboch poškodených a mal k dispozícii ich zdravotnú dokumentáciu, na základe ktorej potom vypracoval aj v tomto konaní znalecké posudky a na základe tejto zistil potom rozdielnosti ohľadne ohodnotenia bolestného, prípadne aj sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobcov. Toto bolo dôvodom, prečo sa jeho znalecký posudok ohľadne bodového ohodnotenia odlišuje oproti posudku MUDr. C.. Potvrdil však, že zdravotnú dokumentáciu oboch poškodených mal k dispozícii pri vypracovaní tohto posudku s tým, že pokiaľ išlo o námietku vedľajšieho účastníka, prečo táto nie je súčasťou znaleckého posudku, znalec uviedol, že zdravotná dokumentácia nemá byť súčasťou znaleckého posudku, znalec z nej len cituje príslušné časti.

Odvolačný súd na základe takto doplneného dokazovania nemal pochybností o správnosti bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobcov vykonané znalcom MUDr. N.. Z tohto pohľadu potom u žalobkyne bolo bolestné ohodnotenú na 715 bodov x hodnota bodu 11,46 eur zodpovedá odškodneniu vo výške 8.193,90 eur a u žalobcu za 805 bodov pri rovnakej hodnote zodpovedá odškodnenie sume 9.225,30 eur. Pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne bolo toto ohodnotenú na 820 bodov x 12,45 eur je to suma 10.209,- eur a u žalobcu za 335 bodov pri hodnote bodu 12,45 eur je to suma 4.170,75 eur. Z tohto dôvodu potom odvolací súd mal za to, že pokiaľ ide o náhradu bolestného, žalobcom patrí odškodnenie za uvedený počet bodov, avšak podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia im neprislúcha 50 % zvýšenie tohto odškodnenia, pretože v zmysle § 5 uvedeného zákona, len v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %. Pri náhrade za bolestné takéto zvýšenie neprichádza do úvahy, preto v tomto smere súd návrh v prevyšujúcej časti týkajúci sa náhrady bolestného zamietol a v tomto smere zmenil rozsudok súdu prvého stupňa.

Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto priznal v zhode so zistením súdu prvého stupňa jednak od 28.8.2008, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, tak ako toto bolo ohodnotenú MUDr. C. v jeho posudku, t. j. u žalobcu za 765 bodov vo výške 8.766,90 eur, u žalobkyne za 415 bodov vo výške 4.755,90 eur, sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobkyne za 635 bodov vo výške 7.905,75 eur a u žalobcu za 335 bodov vo výške 4.170,75 eur a to nasledujúcim dňom po doručení žaloby s tým, že s náhradou bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa posudku MUDr. N. sa žalovaný dostal do omeškania dňom 25.2.2014, teda dňom nasledujúcim po tom, čo došlo k pripusteniu zmeny žalobného návrhu uznesením súdu.

Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, táto bola stanovená v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcom náhradu vecnej škody, keď súd vychádzal z ich čestného vyhlásenia ohľadne poškodených vecí a výšky škody, pričom odvolací súd pri stanovení tejto náhrady vychádzal z ust. § 136 O.s.p., podľa ktorého, ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy. Táto úvaha vychádzala jednak z popisu poškodených vecí uvedených v čestných vyhláseniach žalobcov a aj zo zranení, ktoré žalobcovia pri uvedenej dopravnej nehode utrpeli a z ktorých vyplýva, že k tam popísanej vecnej škode mohlo dôjsť. Pokiaľ ide o výšku škody, súd prvého stupňa správne vychádzal z ust. § 443 Občianskeho zákonníka, teda z ceny v čase poškodenia. Žalobcovia vo svojich čestných vyhláseniach jednak popísali vecnú škodu a uviedli aj rok nadobudnutia vecí, ktoré boli poškodené a z tohto hľadiska uplatnená výška škody je v súlade s ust. § 443 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku ohľadne 50% zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a to podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., keďže z dôvodov napadnutého rozsudku nevyplýva, ktoré okolnosti hodné osobitného zreteľa považoval súd za také, pre ktoré treba náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť o 50%. V tomto smere je treba doplniť dokazovanie a tiež v prípade vyhovenia takémuto návrhu je treba zdôvodniť, v čom súd vidí prípad hodný osobitného zreteľa, pre ktorý je treba postupovať podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Podobne odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade nákladov za liečenie, keďže z obsahu spisu nebolo možné zistiť, o aké náklady spojené s liečením išlo, či išlo o účelné náklady a kto tieto náklady uhradil. V tomto smere je taktiež potrebné dokazovanie doplniť.

Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ust. § 219 ods. 1, ust. § 220 a ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.. Pokiaľ išlo o vytýkané vady konania pred súdom prvého stupňa vedľajším účastníkom na strane žalovaného, k tomu odvolací súd dodáva, že v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V danom prípade vytýkané vady konania pred súdom prvého stupňa nemali takýto následok, a preto na ne odvolací súd neprihliadal a to v tom rozsahu ako rozsudok súdu prvého stupňa zmenil alebo potvrdil.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.